Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 391/25
24.6.2025. године
Б е о г р а д

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Растка Поповића, председника већа, Данка Лаушевића и Људмиле Миљковић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Росанде Џевердановић Савковић, као записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА,** због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Поповића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К.бр.464/24 од 24.03.2025. године, у седници већа одржаној дана 24.06.2025. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Поповића, а пресуда Вишег суда у Београду К.бр.464/24 од 24.03.2025. године, **ПОТВРЂУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр.464/24 од 24.03.2025. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, па је, применом наведеног законског прописа и одредби чланова 4, 42, 45, 54 и 63 КЗ, осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору, почев од 11.06.2024. године, када је лишен слободе, па до 24.03.2025. године, када му је притвор укинут. На основу члана 87 КЗ у вези члана 246 став 8 КЗ, изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци. На основу члана 91 КЗ, од окривљеног АА одузета је имовинска корист прибављена кривичним делом, и то новац у износу од 6.980 евра, 5.600,00 динара и 10 лева. На основу члана 264 став 1 ЗКП у вези са чланом 262 став 1 ЗКП, обавезан је окривљени АА да накнади трошкове

кривичног поступка ВЈТ у Београду, у износу од 452.952,60 динара, а Вишем суду у Београду, на име судског паушала, износ од 10.000,00 динара, све у року од 30 дана, од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против напред наведене пресуде, благовремено су жалбе изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због неправилне одлуке о кривичној санкцији, из члана 441 став 1 ЗКП, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.464/24 од 24.03.2025. године, и то тако што ће окривљеног АА осудити на казну затвора у дужем временском трајању,

-бранилац окривљеног АА, адвокат Марко Поповић, из свих законских разлога, са предлогом да Апелациони суд у Београду, као другостепени, првостепену пресуду укине и предмет врати на поновно суђење, уз захтев да заједно са окривљеним буде обавешен о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду, у поднеску Ктж.бр.432/25 од 12.05.2025. године, предложио је да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду Кто.бр.367/24 од 07.04.2025. године, и преиначи пресуду Вишег суда у Београду К.бр.464/24 од 24.03.2025. године, те окривљеног АА, за извршено кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, осуди на казну затвора у дужем временском трајању, а жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Марка Поповића, одбије као неосновану.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа, у складу са одредбом члана 447 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, а у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Марка Поповић, на којој је размотрио списе предмета, заједно са првостепеном пресудом коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, па је, по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног АА, оспорава се оцена изведених доказа, дата од стране првостепеног суда, и то пре свега оцена одбране окривљеног, као и исказа сведока полицијских службеника, те налаза и мишљења вештака за област информационе технологије мр Саше Крстића, као и налаза ДНК вештачења, уз оспоравање чињеничних и правних закључака првостепеног суда.

Међутим, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд, на основу изведених доказа, које је ценио, како појединачно, тако и у њиховој међусобној повезаности, као и у склопу одбране окривљеног АА, чињенично стање потпуно и

правилно утврдио, при чему је дао јасне и аргументоване разлоге из којих није прихватио одбрану окривљеног АА, које разлоге, као правилне, у свему прихвата и веће овог суда.

У жалби браниоца окривљеног АА, посебно се истиче да окривљени није имао свест да се, у конкретном случају, ради о опојним дрогама.

Окривљени АА, током овог кривичног поступка, у својој одбрани је навео да му је ..., ... кога је упознао у Црној Гори, рекао да се бави продајом неких таблета за смирење и предложио му да изнајми гаражу и прихвати неке гуме које ће му он послати, као и кутије, наглашавајући му да ће у тим гумама и кутијама бити те таблете којима се он бави, али му није рекао које су то таблете, а он није питао. Није знао за шта служе те таблете, односно, све до момента када је лишен слободе, није знао да се "Ксалол" и "Ривотрил" воде као психотропне супстанце, тј. као опојне дроге, а познато му је да се оне производе и продају у апотекама, као и да је за њих потребан рецепт. Никада у животу није пробао дрогу, нити је продавао. У Румунији се, приликом састанка са ..., задржао неколико сати, били су на ручку, а разлог његовог одласка је био тај што је требало да види неки половни ауто, јер је пре, од ... пријатеља, купио ауто "Opel Corsu", али се испоставило да том приликом није било речи о куповини аута, већ о изнајмљивању гараже ради складиштења лекова за смирење. Претпоставља да је ... желео да баш он ускладишти ове лекове, зато што је једино њега познавао као неког ко живи у Србији, јер је ... возач требао да прође кроз Београд и покупи те таблете, које су дошле из Косовке Митровице, па због тога његов возач није могао да превезе таблете из Румуније на даље. Разлог због кога му је ... рекао да уништи тј. баци телефон марке "Samsung" и картицу са румунским бројем, је био тај што му је предочио да нема рачуне за те лекове, али без обзира на ову чињеницу, помислио је да то није страшно, те је, и поред тога, прихватио да складишти те таблете. Није му нормално да се таблете за смирење шаљу у гумама, могуће да је то било зато што ... није имао рачуне за исте, а приликом довожења таблета неке су биле и у кутијама.

Према налажењу Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио овакву одбрану окривљеног, при чему за постојање кривичног дела, које се окривљеном ставља на терет и за које је оглашен кривим, није од значаја ко је стварни власник предметних лекова који садрже супстанце које су проглашене за опојну дрогу, односно, да ли је то окривљени, или неко друго лице, већ је од значаја да ли је код окривљеног постојала свест да предметне лекове, који садрже супстанце које су проглашене за опојне дроге, држи ради даље продаје, а у конкретном случају, ово субјективно обележје бића кривичног дела, у погледу лекова који су пронађени и привремено одузети приликом претреса гараже, утврђено је на основу околности под којима је окривљени држао предметне лекове, чињенице да је већину лекова држао сакривене у два камионска точка, а посебно на основу количине предметних лекова, тј. чињенице да је држао 301.290 таблета упакованих у блистере са натписом "Ksalol 1mg Galenika" и 152.340 таблета упакованих у блистере са натписом "Rivotril 2mg Galenika". Осим тога, чињеница је да је окривљени имао свест о томе да се ради о лековима за смирење, за које је опште позната ствар да садрже супстанце које

су у ограничном промету, односно издају се на рецепт, што је окривљеном, по сопственом казивању било познато, те је и чињеница да је окривљени знао да за те лекове нису постојали било какви рачуни и да му, како је сам истакао током овог кривичног поступка, није нормално да се таблете за смирење шаљу у гумама, али је пристао да ускладишти гуме и кутије у којима су се налазиле скривене таблете, при чему је све то скривао од своје ванбрачне супруге, јер је она, како је навео, противник свега недозвољеног и онога што је нелегално, чиме је, према налажењу Апелационог суда у Београду, правилан закључак првостепеног суда да је у потпуности доказан и део субјективног елемента бића кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим. При томе, окривљени је лице старости 49 година, са завршеном средњом машинском школом, по занимању руководилац грађевинских машина, од кога су, критичном приликом, привремено одузета три мобилна телефона, дакле, дигитално је писмен, те је имао свест о томе да наведени лекови, које је критичном приликом крио у гаражи у ..., садрже недозвољене супстанце, при чему је, за постојање овог дела субјективног елемента, код бића кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, према правилном ставу првостепеног суда, довољно да код окривљеног постоји свест о томе да лекови, које је неовлашћено држао, садрже супстанце које су у ограниченом промету и какво дејство проузрокују, а да није неопходно да код окривљеног постоји свест о појединачном садржају сваког лека и да се супстанце које чине садржину тих лекова, налазе на списку психоактивних контролисаних супстанци Правилника о утврђивању Списка психоактивних контролисаних супстанци. С тим у вези, на правилност изнетог закључка првостепеног суда, нису били од утицаја жалбени наводи браниоца окривљеног, да су и сведоци, полицијски службеници, на питање браниоца, на главном претресу, да ли им је познато шта представља и значи “долантин” и “долецет”, изјавили да не знају шта значи.

У жалби браниоца окривљеног АА, као и пред првостепеним судом, истиче се да је из налаза и мишљења ДНК Центра за генетику, утврђено да на конкретним таблетама, односно амбалажи и изузетим предметима, не постоје трагови ДНК окривљеног, што јасно и неспорно, према ставу браниоца, указује да окривљени није имао никакав контакт са предметним кутијама, гумама или блистерима.

Међутим, Апелациони суд у Београду прихвата као правилан став првостепеног суда да наведено није било од утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да је из извештаја о форензичком прегледу лица места и фотодокументације утврђено да је приликом претреса гараже бр...., у ..., ..., пронађен траг бр.6 – један пар рукавица, црно сиве боје, са натписом на себи “Strong”, што доводи до закључка да је окривљени, приликом контакта са предметима који су привремено одузети од њега критичном приликом – гумама, кутијама и блистерима, користио рукавице, услед чега је изостало присуство његовог ДНК материјала на наведеним предметима.

Током овог кривичног поступка несумњиво је утврђено да је окривљени, део привремено одузетих лекова, држао на скривеном месту, у два камионска точка, при чему је знао да се ради о лековима за смирење, за које је потребан рецепт, наводећи у одбрани да му није нормално да се лекови за смирење шаљу у камионским гумама, али

да је пристао да исте преузме и ускладишти, а како би зарадио неки новац. Критичном приликом је пронађен и привремено одузет новац у износу од 6.980 евра, 5.600,00 динара и 10 лева, које је окривљени држао на скривеном месту, у кухињи, у металној кутији, уролан и завезан гумицама, чије порекло је, током кривичног поступка, одбрана покушала да докаже прилажући Уговор о динарском кредиту од 29.09.2022. године, дакле, уговор који је закључен скоро две године раније у односу на критични догађај, при чему је окривљени навео да је новац био у коверти, а коверта у кутији, а након што му је предочена фотодокументација и фотографија бр.14, окривљени није имао објашњење зашто је то тако, наводећи да је то можда његова ванбрачна супруга то тако ставила. Такође, од окривљеног АА одузета су три мобилна телефона, од тога два телефона која су привремено одузета од окривљеног, "Samsung" НН модел и "Google Pixel" су закључана непознатом шифром, не садрже СИМ картице, а "Google Pixel" је модификован специјалим андроид оперативним системом CalyxOs* који обезбеђује анонимност при коришћењу, употребом VPN/Tor техника (маскирање оригиналне IP адресе), при чему телефони са овим системом првенствено иду на интернет (преко кога комуницирају чет апликацијама) преко WiFi мрежа и то употребом VPN технике, јер се сматра да мобилна мрежа није довољно безбедна, при томе ради се о мобилном телефону за који је окривљени у одбрани навео да му га је донео возач који је превозио гуме до изнајмљене гараже и који му је предочио да ће га на исти позвати ..., а сигнал и Whatsapp конверзација на мобилном телефону "Samsung S21 Ultra" чине само позиви због активних тајмера за брисање порука.

Имајући у виду напред наведене чињенице, посматране у међусобној повезаности, правилан је закључак првостепеног суда исте доводе до несумњивог и извесног закључка да су 301.290 таблета, упакованих у блистере са натписом "Ksalol 1 mg Galenika", које садрже супстанце које су проглашене за опојну дрогу и то алпразолам, укупне нето масе 30.129 грама и 152.340 таблета, упакованих у блистере са натписом "Rivotril 2mg Galenika", које садрже супстанце које су проглашене за опојну дрогу, и то клоназепам, укупне нето масе 25.897,80 грама, које су код окривљеног пронађене, биле намењене продаји, односно да их је окривљени неовлашћено држао ради продаје, на начин како је то описано у изреци пресуде. С тим у вези, на другачију одлуку суда, према налажењу Апелационог суда у Београду, нису били од утицаја жалбени наводи браниоца окривљеног, да вештак информационе струке мр Саша Крстић, није пронашао, у вештаченим уређајима, никакав садржај који се односи на опојне дроге.

Даље, жалбом браниоца окривљеног АА, оспорава се одлука суда да, на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ, од окривљеног одузме имовинску корист прибављену кривичним делом, и то новац у износу од 6.980 евра, 5.600,00 динара и 10 лева, уз истицање да предметни новац није одузет од окривљеног АА, већ од ББ.

Међутим, према оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је правилно поступио када је предметни новац одузео од окривљеног АА, као имовинску корист прибављену кривичним делом, правилно ценећи као неосноване наводе његове одбране о пореклу пронађеног новца.

Наиме, када је у питању порекло пронађеног новца, и то 6.980 евра, 5.600,00 динара и 10 лева, у стану који је власништво ванбрачне супруге окривљеног, ББ, а у ком и окривљени живи, правилно је првостепени суд поступио када је нашао да је неприхватљива одбрана окривљеног у делу у коме је истицао да наведени новац потиче од кредита, да је приликом претреса ванбрачна супруга сама показала где се новац налази и објаснила због чега им је исти потребан, те да су новац држали у кухињи у некој металној кутији јер нису имали где другде да га држе, односно стајао је у коверти па коверта у кутији. Према правилном ставу првостепеног суда, окривљени није имао никакво логично и рационално објашњење, зашто је на то место и на такав начин чувао привремено одузети новац, безуспешно покушавајући током поступка да докаже да привремено одузети новац потиче од кредита, при чему је одбрана, у прилог својих навода, приложила Уговор о динарском кредиту од 29.09.2022. године, али наведено није било од утицаја на другачију одлуку суда, односно на стицање уверења да пронађени новац не потиче од незаконитих радњи окривљеног, с обзиром да је критичном приликом пронађен новац у еврима, да је из приложеног уговора утврђено да се ради о динарском кредиту, при чему је наведени уговор о кредиту закључен више од две године пре критичног догађаја, док је окривљени у својој одбрани навео да им је новац свакодневно неохподан ради лечења детета и реновирања стана, а након што му је предочено да је новац био уролан и завезан гумицама и да се није налазио у коверти, како је он то навео, окривљени није имао рационално и логично објашњење, него је само навео да је то можда тако његова ванбрачна супруга ставила јер је она располагала новцем, и да је, иако је кредит био у динарској противвредности, новац претворен у евре, јер је боље да буде у еврима, не наводећи разлог због чега је боље да буде у еврима, ако се, при томе, има у виду да је у Републици Србији званична валута динар.

Имајући у виду све наведено, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање, и то како у погледу чињеница и околности које се тичу објективних обележја кривичног дела у питању, тако и у погледу субјективног односа окривљеног према извршеном делу, те је на исто правилно применио кривични закон када је нашао да су се у радњама окривљеног АА стекла сва законска обележја кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 1 КЗ, за које је оглашен кривим.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, Апелациони суд у Београду је нашао да је првостепени суд, одлучујући о кривичној санкцији, правилно утврдио и ценио све околности из члана 54 КЗ, које су од утицаја на одлуку о кривичној санкцији. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА, суд је ценио његово коректно држање пред судом, изражено кајање и делимично чињенично признање извршења кривичног дела, као и његове личне и породичне прилике, односно да се ради о лицу старости од 49 година, оцу два малолетна детета, од кога је једно теже болесно, што произилази из достављене медицинске документације, док је као отежавајуће околности ценио његову ранију осуђиваност, али не због извршења истог или истоврсног кривичног дела у односу на

кривично дело за које је у овом кривичном поступку оглашен кривим, као и протек времена од последње осуде, односно да је прошло више од седам година. С обзиром на утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљеног АА, првостепени суд је правилно поступио када га је осудио на казну затвора у трајању од четири године, у коју му се, на основу одредбе члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору.

И према оцени Апелационог суда у Београду, овако изречена кривична санкција сразмерна је тежини извршеног кривичног дела, степену кривице окривљеног, те околностима под којима је кривично дело учињено, и иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, као и сврхе кажњавања из члана 42 КЗ. Стога су супротни жалбени наводи јавног тужиоца, у суштини засновани на ставу да је првостепени суд олакшавајућим околностима на страни окривљеног, дао пренаглашен значај, те да изречена казна неће остварити ниједну од прописаних сврха изрицања кривичних санкција и у оквиру ње сврху кажњавања, оцењени су као неосновани, с обзиром да се истима не доводи у сумњу правилност одлуке о кривичној санкцији, па је и жалба браниоца окривљеног, и у овом делу, оцењена као неоснована.

Пошто се изјављеним жалбама, према оцени Апелационог суда у Београду, не доводи у сумњу правилност и законитост првостепене пресуде, то су жалбе одбијене као неосноване.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар – саветник
Росанда Џевердановић Савковић,с.р.

Председник већа – судија
Растко Поповић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић